

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 509/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
CZEŚĆ WSTĘPNA		

Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Belchatowie z dnia 18 kwietnia 2023 roku w sprawie II K 637/22

Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego
oskarżyciel posiłkowy
oskarżyciel prywatny
obrońca
oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego
inny

Granice zaskarżenia

<i>Kierunek i zakres zaskarżenia</i>	
# na korzyść	# w całości
# na niekorzyść	

# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	

#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

Ustalenie faktów

Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

Ocena dowodów

<i>Dowody będące podstawą ustalenia faktów</i>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

<i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

<i>STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEZ ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</i>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Zarzuty obraży prawa procesowego i powiązane z nimi zarzuty błędów w ustaleniach faktycznych poprzez naruszenie art. 4 kpk i art. 7 kpk i 410 kpk na skutek błędnej oceny dowodów i wybiórczą ich analizę, co doprowadziło do błędnego ustalenia, że oskarżony wyczerpał dyspozycję art. 207 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, podczas gdy zdaniem obrońcy konflikt pomiędzy oskarżonym, a pokrzywdzoną miał	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	charakter wzajemny, nie doznała ona poważnych obrażeń, a co najwyżej doszło do naruszenia nietykalności cielesnej i znieważenia (znamiona art. 216 kk i art. 217 kk).	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Zarzuty są częściowo zasadne.</p> <p>Poza zeznaniami pokrzywionej i jej siostry, B. K., nie ma żadnych dowodów na poparcie tezy aktu oskarżenia, że oskarżony znęcał się nad pokrzywdzoną. Do zeznań B. K. należy podchodzić z dużą ostrożnością z dwóch powodów – po pierwsze, jest osobą najbliższą dla pokrzywdzonej (jej siostrą) i w konflikcie małżeńskim oskarżonego z pokrzywdzoną stanęła ewidentnie po jej stronie (sama zeznała, że przestała oskarżonego zapraszać, zerwała z nim kontakt). Po drugie, praktycznie całą wiedzę na temat tego konfliktu i jego przebiegu świadek czerpała z ust pokrzywdzonej, wierząc jej bezkrytycznie. Co prawda deklarowała, że sytuacje, w których szwagier (oskarżony) miał się odnosić do pokrzywdzonej negatywnie, były liczne i zdarzały się na organizowanych przez nią</p>		

przyjęciach – ale przecież z drugiej strony i ona i pokrzywdzona zeznawały, że na spotkaniach rodzinnych oskarżony miał się powstrzymywać i nie okazywać agresji, a ponadto B. K. sama powiedziała, że przestała szwagra zapraszać. Zatem w tych zeznaniach tkwi sprzeczność. Uważna analiza zeznań B. K. prowadzi do wniosku, że widziała na własne oczy tylko jedną sytuację w mieszkaniu oskarżonego i pokrzywdzonej, która wcale nie była jednoznaczna i mogła świadczyć o jakiejś kłótni między małżonkami, ale nie stosowaniu przemocy psychicznej lub fizycznej polegającej na znęcaniu („Któregoś dnia, jak weszłam do ich mieszkania był duży bałagan, zastałam siostrę płaczącą, a szwagra krzyczącego. Nie ingerowałam..” – k. 246). W jej zeznaniach nie ma innej konkretnej informacji świadczącej o własnych spostrzeżeniach, albowiem wszystkie pozostałe były jej wiadome „ze słuchu” , a mianowicie opierała się na słowach pokrzywdzonej.

Sąd Rejonowy przypisując oskarżanemu przestępstwo trwałe, które miało być popełniane od stycznia 2019 roku do 29 czerwca 2022 roku, całkowicie pominął, że wszystkie źródła osobowe (w tym pokrzywdzona)

podają, iż od maja 2020 roku do lutego 2021 roku pokrzywdzona nie mieszkała z oskarżonym. Ponadto pokrzywdzona sama zeznała, że po powrocie do wspólnego domu przez ponad trzy miesiące oskarżony zachowywał się wobec niej bardzo dobrze. Zeznała również, że opuszczenie miejsca zamieszkania nie wiązało się z ucieczką, oskarżony pomagał się jej pakować, w trakcie jej pobytu poza domem (mieszkała w B.) odwiedzał ją, rozmawiali, w tym okresie nie doszło do żadnego incydentu związanego z agresją słowną czy fizyczną, a gdy po 9 miesiącach wróciła do domu, została ciepło przejęta i oskarżony przez kolejne 3 miesiące wręcz o nią zabiegał i nie ma co do niego w tym okresie żadnych negatywnych uwag. O czym to świadczy ? – o tym, że małżeństwo to mało problemy i przechodziło poważny kryzys ale nie o tym, że dochodziło tam do znęcania się męża nad żoną. Pokrzywdzona bowiem nie uciekała przed mężem, tylko z dumą się wyprowadziła, a wówczas on tak o nią zabiegał, że wróciła z własnej woli. Pokrzywdzonej nie wiąże z oskarżonym ani uzależnienie ekonomiczne (ma własną pracę i dobrą sytuację ekonomiczną, mogła pozwolić sobie na zamieszkanie w B. przez

9 miesięcy), ani nie mają już małoletnich dzieci na utrzymaniu (te dawno się usamodzielnily), pokrzywdzona ma również silną osobowość (jak już miała dosyć życia z mężem to się odwróciła ma pięcie i wyprowadziła od niego, w zeznaniach nie określa tego ani jako ucieczki, ani jako pobytu na wygnaniu – wyprowadzka i powrót były jej własnymi decyzjami). Niewiarygodne jest, że gdyby wcześniej była ofiarą aktów przemocy, nie zgłosiłaby tego – przecież gdy faktycznie mąż pobił ją w dniu 29 czerwca 2022 roku, od razu zawiadomiła policję, nie tylko wezwała interwencję na miejsce zdarzenia, ale też tego samego dnia udała się do B. na Komendę Policji złożyć formalne zawiadomienie o przestępstwie i zadbała o wykonanie obdukcji lekarskiej. Pokrzywdzona od lat pracuje w aptece, nie jest wiarygodne, że była przez lata bita przez oskarżonego i nie tylko nikt tego nie zauważył, ale też ona tego nie zgłosiła -bo gdy faktycznie została pobita, zareagowała szybko, sprawnie i właściwie.

Dlatego Sąd Okręgowy uznał za zasadne zarzuty obrońcy, że brak jest dowodów na to, że pokrzywdzona była ofiarą znęcania we wskazanym w akcie oskarżenia okresie

(co więcej, przez znaczną część tego okresu nawet nie mieszkała z mężem, było to powyżej omawiane). W tej części apelacja jest zasadna.

Jednak bezzasadne są argumenty obrońcy, że oskarżony nie dokonał uszkodzeń ciała pokrzywdzonej w dniu 29 czerwca 2022 roku, że nie byłby tego w stanie zrobić z uwagi na schorzenie kręgosłupa, że pokrzywdzona też wówczas była oskarżonego. Przeczą temu dowody w postaci nie tylko zeznań pokrzywdzonej, ale również oględzin jej ciała dokonanych po zdarzeniu, opinii biegłego lekarza sądowego i zeznań interweniujących policjantów w osobach M. W. i M. I.. Oskarżony był pod silnym wpływem alkoholu, agresywny i pobudzony do tego stopnia, że musiał zostać obezwładniony przez dużo młodszego, sprawnego fizycznie policjanta. Jeden z policjantów wprost zeznał, że nie widać było po oskarżonym, aby cierpiał na jakieś schorzenia, ale być może ból kręgosłupa i nogi został złagodzony przez alkohol. Zdaniem Sądu świadek trafił w sedno – Sąd nie kwestionuje, że oskarżony ma dosyć poważną chorobę kręgosłupa powodującą dolegliwości bólowe odcinka lędźwiowego i

lewej nogi (potwierdza to dokumentacja medyczna), ale w czasie interwencji policyjnej nie było tego po nim widać, bo silne wzburzenie i alkohol zagłuszyły bodźce bólowe na tyle, że oskarżony był w stanie pobić żonę, podobnie jak chwilę później był w stanie przeciwstawić się policjantom (młodszym, silniejszym mężczyznom) z werwą wymagającą zastosowania przez nich chwytów obezwładniających.

Świadkowie nie widzieli obrażeń u oskarżonego, za to były one ewidentnie widoczne u pokrzywdzonej, zostały procesowo utrwalone (protokolarne oględziny), a biegły lekarz jednoznacznie określił, że obrażenia te nie stanowiły jedynie naruszenia nietykalności cielesnej, ale naruszyły czynności narządów ciała pokrzywdzonej na okres poniżej 7 dni (art. 157 § 2 i 4 kk).

Dlatego Sąd Okręgowy zmienił zakazony wyrok i w miejsce przestępstwa znęcania przypisał oskarżonemu przestępstwo spowodowania skutku z art. 157 § 2 kk. Ponieważ zachodziły okoliczności z art. 157 § 4 kk przestępstwo to jest ściganie z urzędu, było

<p>również objęte aktem oskarżenia.</p> <p>Sąd Okręgowy wymierzył za ten czyn karę 100 stawek dziennych grzywny po 20 zł stawka. Fakt, że doszło do pobicia osoby najbliższej wspólnie zamieszkującej, a sprawca był pod wpływem alkoholu, sprawił, że społeczna szkodliwość tego czynu była na tyle duża, iż wykluczyła możliwość warunkowego umorzenia postępowania. Jednak uprzednia niekaralność oskarżonego, zwłaszcza w kontekście jego wieku, powoduje, że wystarczające będzie wymierzenie kary grzywny.</p> <p>W związku z tym uchylono rozstrzygnięcie o karze łącznej (zmieniła się jedna ze składowych tej kary) i wymierzono ją na nowo kierując się tą samą zasadą asperacji co Sąd Rejonowy. Na nowo wymierzoną karę łączną zaliczono okres zatrzymania.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>Wniosek o uniewinnienie od czynu przypisanego w punkcie 1 wyroku i warunkowe umorzenie postępowania co do przestępstwa przypisanego w punkcie 2 wyroku, ewentualnie</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		

o uchylenie zaskarżonego wyroku.		
Zwiążle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wniosek nie jest zasadny, w kwestii uniewinnienia było to omawiane. Społeczna szkodliwość czynu przypisanego w punkcie 2 wyroku jest duża, przede wszystkim w związku z pokrzywdzeniem tym czynem dwóch osób, co powoduje, że nie jest możliwe warunkowe umorzenie postępowania o ten czyn.		

<i>OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</i>	<i>PODLEGAJĄCE</i>
4.1.	
Zwiążle o powodach uwzględnienia okoliczności	
<i>ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</i>	
<i>Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwiążle o powodach utrzymania w mocy	
<i>Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</i>	

5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
<p>uchylono rozstrzygnięcie o karze łącznej z punktu 3 i związane z nim rozstrzygnięcie z punktu 4;</p> <p>w miejsce przestępstwa przypisanego w punkcie 1 uznano oskarżonego za winnego tego, że w dniu 29 czerwca 2022 roku w miejscowości S. spowodował obrażenia ciała u osoby najbliższej wspólnie z nim zamieszkującej, tj. swojej żony H. B. w ten sposób, że uderzał ją w różne części ciała, w wyniku czego doznała ona zadrapania brody i licznych zasinień przedramienia prawego w kształcie opuszek palców, co naruszyło czynności narządów jej ciała na okres poniżej 7 dni, czym oskarżony wyczerpał dyspozycję art. 157 § 2 kk w zw. z art. 157 § 4 kk i za to, na podstawie art. 157 § 2 kk wymierzono mu karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na 20 (dwadzieścia) złotych;</p> <p>na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 kk jednostkowe kary grzywny wymierzone wyrokiem Sądu Okręgowego i wyrokiem Sądu Rejonowego połączono i wymierzono oskarżonemu karę łączną 120 (stu dwudziestu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na 20 (dwadzieścia) złotych;</p> <p>na podstawie art. 63 § 1 i § 5 kk zaliczono oskarżonemu na poczet orzeczonej kary grzywny okres zatrzymania od dnia 29 czerwca 2022 roku godzina 20.20 do dnia 1 lipca 2022 roku godzina 13.02 ustalając, iż jest on równoważny 4 (czterem) stawkom dziennym grzywny.</p>	
Zwięźle o powodach zmiany	
Było to omawiane	

<i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
<i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia</i>	

5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
3	W związku ze skazaniem na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 627 kpk zasądzono od oskarżonego na rzecz oskarżycielki posiłkowej 840 zł tytułem

	zwrotu wynagrodzenia pełnomocnika, wynagrodzenie to ustalono według stawek minimalnych.
4	Na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 627 kpk i art. 10 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 20 zł tytułem zwrotu wydatków za postępowanie odwoławcze na które złożył się ryczałt za doręczenia oraz opłatę za obie instancje.

PODPIS

Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	skazanie za czyn przypisany w punkcie 1 wyroku		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana